

Bijna Volwassen

Een paar maanden geleden nam ik afscheid van EMI Music en mijn functie als 'platenbaas'. De tijd vliegt want ondertussen werd Raymond blijkbaar 'bijna volwassen', getuige de naam van zijn nieuwe concerttournee. Omdat uit het oog, nooit uit het hart (en ook niet uit het 'oor') mag zijn, zat ik onlangs op de tiende rij, in een concertzaal, voor een optreden van De Meester.

In het midden, helemaal vooraan : Raymond. Zelfbewust, vol overgave en energie. Met attitude en de knalrode Fender Stratocaster in een hoofdrol. Hij laat zijn instrument grauwen en klauwen, hakken en scheuren tijdens 'Maria, Maria', 'Zij houdt van vrijen' of 'Macchu Picchu', maar evengoed begeleidt hij zichzelf ingetogen op meer intieme nummers als 'Omdat ik van je hou' of 'Lied van de zee'..., zonder uitzondering vakkundig ondersteund door zijn ervaren muzikanten : drummer Cesar Janssens, bassist Mich Verbelen, Pieter Van Bogaert op orgel en accordeon en zoon Leander als backing vocalist en percussionist. Bovendien verrast Raymond in dit eerste deel met enkele nieuwe liedjes waarin, niet zonder knipoog, achtereenvolgens de lof wordt gezongen van 'de moederfiguur', 'seks' en 'wijn'. Raymond blijft met gitaar vooraan, zoekt geen enkele keer de zijkant op voor de piano en blijft, trouw aan zichzelf, opwindende rock- en popklassiekers afwisselen met intieme liedjes.

Tijdens de pauze mag het publiek verzoeknummers in een mandje droppen. Het tweede deel is een speelse jukebox waarin Raymond en groep moeiteloos de lievelingsliedjes van het publiek uit het mandje en uit hun eigen repertoire plukken. Achteraf zal De Meester mij verzekeren dat hij de keuze en verzoekjes van de fans tijdens elk optreden van deze tournee zo trouw mogelijk volgt. Op die manier is elk concert natuurlijk anders. Zo is het mogelijk dat 'Twee meisjes' uit 'Liefde voor muziek' in een broeierig 'Brussels by Night' de 'Cha Cha Cha' dansen. Maar even goed krijgt de artiest de kans om een doorleefde versie te brengen van de moeder van alle verzoeknummers, 'Je veux de l'amour' of luistert de zaal ademloos naar een immer mooi 'In mijn hoofd'. Ook hier nog een nieuw nummer, 'Vroeger was het beter' (wat niet altijd waar is...) en het maakt niet uit of het publiek dan wel Raymond zelf het prachtige 'Zanger zonder meer' in het verzoekmandje hebben gelegd. Ontroering.

U herinnert zich nog die onwennige tussenleeftijd waarop de meeste kermistoestellen of té kinderachtig of té gevaarlijk leken ? Gelukkig maar dat Raymond inmiddels 'bijna volwassen' is. Helemaal vooraan in een voortdenderende roetsjbaan, stuurt hij met een brede grijns zichzelf, zijn muzikanten en publiek op en neer, langs zijn rijke catalogus, op een parcours vol opwindende verrassingen en meer rustgevende momenten. Een rit die altijd langer mag duren en voor herhaling vatbaar is. Denk er nog een hippe zonnebril en (grijze) haren in de wind bij : symbool voor de jongensachtige vrijheid waarover Raymond nog altijd beschikt om met plezier, overtuiging en artistieke virtuositeit het hart, de geest én de benen van zijn fans te beroeren.

Erwin Goegebeur, 7 december 2013.